

VALUTACRISIS

IN GROEILANDEN RAAKT GRONDSTOFFEN

Voormalige groeiwonders als Turkije, Brazilië en India hebben het zwaar. Dat heeft wereldwijd gevolgen voor de grondstofprijzen. Maar zoals vaker op deze markten is niet alles wat het lijkt.

Jarenlang kwamen investeerders en analisten superlatieven tekort om het groeiverhaal van de *emerging markets* te beschrijven. Afgelopen tijd is de stemming radicaal omgeslagen. Een aantal voormalige groeilanden wordt nu bijna dood verklaard. Zakenbank Morgan Stanley bedacht zelfs een term om de groep een naam te geven: de *fragile five* of kwetsbare vijf waarmee dan de economieën van Turkije, Brazilië, Zuid-Afrika, India en Indonesië worden bedoeld.

De aanleiding voor de problemen in deze landen mag genoegzaam bekend zijn. Nu de Amerikaanse economie weer op toeren raakt, bouwt het stelsel van Amerikaanse centrale banken, de Fed, de maandelijkse miljardensteun aan de financiële markten af. Daardoor stijgt de langjarige rente in de Verenigde

EEN GOEDKOPERE MUNT TEGENOVER DE AMERIKANSE DOLLAR, MAAKT DE INVOER VAN GRONDSTOFFEN DUURDER, WAARMEE OPNIEUW INFLATIE WORDT GEÏMPORTEERD

Staten en worden aandelen en obligaties uit opkomende landen een minder aantrekkelijke belegging. Grote (Amerikaanse) beleggers halen hun geld daarom terug om te investeren in de thuismarkt.

GEVOLGEN

De gevolgen zijn in de eerste plaats zichtbaar op de wisselmarkten, waar de munten van de emerging markets fors moesten inleveren tegenover de dollar en in mindere mate ook de euro. Om de val van de lokale valuta te stoppen, moesten centrale

bankiers in groeilanden de rente fors verhogen, wat weer negatieve gevolgen had voor de banken en indirect ook voor de reële economie.

De valutaschommelingen hebben ook impact op de grondstofmarkten. Een goedkopere munt tegenover de Amerikaanse dollar, nog steeds de referentievaluta op de grondstofmarkten, maakt de invoer van grondstoffen duurder, waarmee opnieuw inflatie wordt geïmporteerd. Dit kan op termijn aanleiding geven tot een lagere vraag. De opkomende economieën waren het afgelopen decennium de drijvende kracht achter de vraag naar grondstoffen en deels ook achter de prijsstijgingen. Een lagere groei zou dus bijna per definitie slecht nieuws zijn voor de grondstofmarkten.

